

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

3. Dies Maii. Nemo est dignus nomine hominis, qui unum diem totum velit
esse in voluptate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

3. DIES MAII.

Nemo est dignus nomine hominis, qui unum diem totum velit esse in voluptate, *Cicero*
2. de finib.

Voluptas. I. **N**isi hujus tesserae citassem auctorem, credidisses eam fluxisse ex calamo non Erhni-
ci, sed Catholici; non Tullii, sed Tertulliani. Si dies unus in voluptate exactus ab homine, faciat indignum nomine hominis; quis inter homines gaudebit titulo hominis? Nonne exterminari deberet ista nomenclatura, ex rerum natura? Quid hoc monstri, voluptatem, quam Gentiles abominantur ut Furiam, Christiani exosculantur ut filiam? Cum tamen nulla sit eâ capitalior homini pestis. Illa enim suscipit patrociniū omnium prope vitiorum. Illâ perorante, & argumentationes suas tortuosas, & cavillatrices explicante, mens, ratio, justissimæ leges, Numinis voluntas, quæ in vita, ut in cominuni hominum foro, & judiciis dominari, par est, abjiciuntur. Nullum quippè est maleficiū tam immane, nullum scelus tam enorme, nullum flagitium tam turpe, nullum facinus tam detestandum, cui non sua patrocinetur voluptas, vel quod non gustus quidam suavitatis alliciat. Itaque plures in foribus voluptatis, quàm olim in januis præstantium Oratorum, sunt palmarum, laurearumque indices triumphorum, adeò ut illi uni omnes fasces submittant, herbas porrigant, ut totus

mundus illi epinicia canere videatur, & cum Epicuro, ac Epicureis Poëtis exclamare: *Dux vitæ, dux voluptas.*

II. Adeò illa in omnium naturâ est impressa, inserta penitus hominum fibris, ut videatur se negare, qui voluptatem ejurat, quasi à natura discedere, qui jucunditatem vitæ repudiat, sine qua vix extendenda vita videatur. Hinc liquet, quàm sit facturum, contra voluptatem eniti, comprimere, & judicare, quæ cuilibet est congenita, singulis domestica, universis non modo familiaris, sed quasi contubernalis. Quàm porrò est omnibus familiaris, ita est cuilibet exitialis, ita ut nullum sit vitium, cum quod non habet contubernium; hinc primum ab illa perditur iter ad omne scelus, quæ blandâ omnes temptatione allicit ad libidinem, & alia insignia mala. Quod propter qui mentem altius efferunt, illud sibi proprium, ut omne genus voluptatis, quæ à carne, & sanguine petitur, uti Sirenium scopulum vitent, ut Cepherea saxa declinent. Quod præsertim illis studium providendum est, qui à naturâ mulierioſi, facile moribus implicantur, aut dulcium rerum gustu, & cupediis capiuntur, & affluentium communium opum abundantia in molliem infringuntur. Quibus accerimè pugnandum est, & influenti, ac blandienti voluptati, Dei timor obijciendus, & dicendum cum viro Græciæ clarissimo: (a) *non tanti est pauperem adde, pudere, tædere, perire.*

III. Quid quod voluptas, quæ hauritur è voluptate, sit tempore modica, acerbitas, quæ nascitur, sit diuturna? Voluptates nobis somniatib; dolores vigilantibus offeruntur: molestia in manu

(a) *Gell. l. 1. c. 8.*

Junius.

Tessera.

425

degustandæ porriguntur; quies autem tantum auri-
bus haurienda conceditur. Dantur nobis adversa, ut
experiamur; prospera tantum, ut intueamur. Si qua
se offerat in vita jucunditas, præterit non reditura. Si
verò occurrit anxietas, manet non relictura, ut porro
excelsi monti præcipitium, ita voluptati finitimum
est fastidium. Deinde antea penè avolat, quàm advo-
lat; citius miramur præteruisse, quàm delectamur ve-
nientibus; antea ferè aufertur, quàm venerit. Unde
voluptas cuilibet est advena, quæ inde sequitur acer-
bitas, est incola: illa hospes, hæc domestica: illa est
velut in alieno solo peregrina, hæc quasi in proprio
domicilio inquilina: voluptas inardescit concupita,
vilescit acquisita, evanescit amissa. Præterita autem
voluptas præsentem non juvat, & exhausta non sa-
tiat. Denique ubicumque, & quocumque inceda-
mus, tanta est sincerarum voluptatum penuria, tanta
molestiarum abundantia, ut vix centum annis unum,
quo oblectemur, & quibus excruciamur, vel myria-
des passim reperiamus. Non sinamus igitur nos à cæ-
ca cupidine excæcari: nam teste Poëta:

Mentes corruptas excæcat blanda voluptas.

4. DIES JUNII.

Quid prodest si exteriora serenitas teneat,
interiora tempestas. *Cæcilius Arelatens.*
Hom. 27.

Dd 5

I. Ut